

Samrådsyttrande Stallmästaregården

Förbundet för Ekoparken bildades 1992 för att värna, vårda och visa det som idag benämns Kungliga nationalstadsparken. Haga-Brunnsvikens vänner bildades 1988 och är en av förbundets medlemsorganisationer.

Vi motsätter oss starkt den av Solna stad föreslagna detaljplanen för Stallmästaregården. Våra skäl är de följande:

- 1) Föreslagen tillbyggnad är mycket omfattande och skadar byggnadsminnet Stallmästaregården och det historiska landskapets kulturvärden. Miljöbalkens stadgande rörande riksintresset Nationalstadsparken innebär att skada ej får göras på det historiska landskapets kulturvärden. Till det historiska landskapets kulturvärden hör tveklöst Stallmästaregården. Miljökonsekvensbeskrivningen medger att förslaget ger upphov till skador på det historiska landskapet: "Detaljplaneförslaget kan förväntas medföra såväl positiva som negativa effekter på kulturmiljö och landskapsbild." "Planen medger en ny byggrätt som bedöms medföra negativ påverkan på bebyggelsemiljön och kulturlandskapet kring Brunnsviken." (MKB s. 4) Enligt MB 4 kap. 7 § råder ett strikt skaderekvisit, ingen skada får överhuvudtaget göras på riksintresset. "Med skada i den nu aktuella bestämmelsen avses negativ inverkan av någon betydelse för de angivna värdena." (Prop. 1994/95:3, s 49).
- 2) Skador på byggnadsminnet uppstår otvetydigt av den mycket stora tillbyggnaden. Otvetydigt strider den föreslagna byggnationen mot byggnadsminnet. Länsstyrelsen kan medge ändringar i strid mot byggnadsminnesförklaringen om det är till nytta för verksamheten eller tillgodoser något annat angeläget ändamål. Någon utredning som belägger att den föreslagna utbyggnaden är nödvändig för verksamheten har inte gjorts.
- 3) Den planerade nya byggnaden innebär ett väsentligt större ingrepp än vad lagstiftaren avsett med "en komplettering". Hotelldelen fördubblas och en hel konferensavdelning läggs till. "Nya byggnader och anläggningar som inte behövs för att befintliga verksamheter skall kunna fungera bör därför i princip inte medges". [Prop. 1993/94:3, s 37] I Solnas fördjupade översiktsplan för nationalstadsparken fastslås att "Endast mindre [vår kursiv.], nya byggnader och anläggningar för kultur- och friluftslivsändamål och för områdets [syftar på hela Hagaparken, vår anm.] drift får byggas." (s. 47) "Möjligheten att i mycket begränsad omfattning [vår kurs.] komplettera med nya byggnader inom redan bebyggda områden gäller endast för verksamheter som etablerats där innan lagen om Nationalstadsparken trädde ikraft 1995. Sammanbyggande, tillbyggnader och bebyggande av gröna ytor mellan husen får således inte medföra att karaktären av byggnader i park successivt övergår till tät bebyggelse med blott rester av park." (s.40) Den fördjupade översiktsplanen fastställer på detta sätt vad

som gäller enligt lagen om Nationalstadsparken (prop. 1994/95:3). Detta utgör också skäl att inte godkänna planen.

- 4) Avvikelser från översiktsplan (och fördjupad översiktsplan) ska kommuniceras på bestämt sätt (kungörande i samtliga lokala tidningar, anslag på kommunens anslagstavla) enligt lagen 1977:654. Så har inte skett efter vad vi har erfarit. Skälen till avvikelsen skall också anges. Ej heller detta har skett. En allmänt påstående att säkra värdshusrörelsen räcker inte. Tillbyggnaden avser f.ö. inte värdshusdelen utan konferens- och hotellverksamhet, vilket är något annat.
- 5) Vi motsätter oss upphävandet av strandskyddet. Länsstyrelsen synes efter den fördjupade översiktsplanens antagande ha ändrat strandskyddet från 300 meter till 100 meter. Länsstyrelsen bör därvid ha haft skäl att hålla på strandskyddet. Någon anledning att nu överge denna bedömning har inte framförts. Upphävandet av strandskyddet kan inte motiveras av ett privat företags strävan att tjäna mer pengar.
- 6) Miljökonsekvensbeskrivningen håller inte måttet. En MKB ska jämföra förslaget med andra alternativ, som löser uppgiften på ett annat sätt. Det är stadgat i MB 6. kap 7 §. Några alternativ nämns över huvud taget inte. Det hade varit rimligt att pröva en separat byggnad i samma stil som de gamla byggnaderna, därtill lägre eller i varje fall inte högre än dessa och som skulle ligga bakom de gamla byggnaderna. Slutsatserna beträffande påverkan på det historiska landskapets kulturvärden bortser från den antikvariska konsekvensanalysens iakttagelser och bygger på en relativisering av den tilltänkta byggnadens påverkan i jämförelse med annan byggnation utanför parken. Den byggnationen får prövas för sig, liksom den föreliggande detaljplanen får prövas för sig. Bristerna i MKB är också anledning till att inte godkänna planen.
- 7) Detaljplanen relaterar inte alls till den fördjupade översiktsplanens ambition att skapa en vacker och värdig entré till Hagaparken och nationalstadsparken i detta område. (s.48) Ej heller denna bristande överensstämmelse med den fördjupade översiktsplanen är nämnd, än mindre kommenterad och motiverad. En planering av hela området kring Norrtull och Stallmästaregården fram till och med Haga Forum borde ha genomförts och samordnats med Stockholms stad. Detta är särskilt påkallat p.g.a. att Stockholms stad f.n. planerar området kring Tullstugorna och öster om Norrtull. Tullstugorna avses omgivas av en park och Uppsalavägen flyttas västerut, vilket bereder ökat utrymme mellan vägen och Stallmästaregården. En justering av gränsen mellan de två kommunerna är förestående. Till yttermera visso har även Haga Forum aktualiserat en tillbyggnad. Det finns alltså stor anledning att samordna planeringen mellan Solna och Stockholm. Just nu finns stora möjligheter att genom att samordna planeringen skapa en vacker och värdig entré till Hagaparken och Nationalstadsparken. Det vore mycket upprörande om detta tillfälle skulle missas. Sällan har en kommunal samplanering varit mera motiverad. Länsstyrelsen har en skyldighet att enligt PBL 5 kap 14 § under samrådet verka för att sådana frågor om användningen av mark- och vattenområden som angår två eller flera kommuner samordnas på ett lämpligt sätt. Länsstyrelsen har försummat att göra detta.

Byggnadsminne i nationalstadspark

Stallmästaregården är stockholmstraktens äldsta kvarvarande utvärdshus med anrika kulinariska traditioner och obruten funktion sedan 1600-talets mitt. Gården bevarar väsentligen den karaktär den fick på 1740-talet, trots att flera om- och tillbyggnader företagits därefter. Trots att Stallmästaregården är hårt trängd av trafikleder kan man fortfarande påtagligt uppleva dess karaktär av lantligt utvärdshus, där det ligger intill Brunnsvikens glittrande vatten med Hagaparkens gröna ängar i fonden.

Den 1 juni 1985 förklarades Stallmästaregården för byggnadsminne *med omgivande markområde* (vår kurs.). Det utgör en synnerligen värdefull kulturmiljö i Kungliga nationalstadsparken. Enligt MB 4 kap. 7 § får nationalstadsparkens kulturvärden inte skadas.

Byggnadsminnesförklaringen av år 1985 föreskriver bl.a. följande:

- 1) "Byggnaderna 1, 2 och 3 [dvs. de gamla delarna] får inte rivas, flyttas eller till sitt yttre byggas om eller på annat sätt förändras." Den föreliggande detaljplanen medger byggande av en ny stor volym så nära hus 3 att det bör betraktas som en förändring av dess yttre.
- 2) "Byggnaderna 9 och 10 [Linneförrådet] får inte rivas eller till sitt yttre byggas om eller på annat sätt väsentligt förändras." Detaljplanen medger en flytt av Linneförrådet, vilket måste anses som en väsentlig förändring. Även om Linneförrådet haft en annan placering tidigare är dess nuvarande placering en hävdvunnen placering, som gällde vid tiden för byggnadsminnesförklaringen.
- 3) "Det *område* [vår kursiv] kring byggnaderna som markerats på bilagda planritning [avgränsas av Annerovägen, hotellbyggnaden i norr, Brunnsviken och järnvägsbanken, vår anm.] skall hållas i sådant skick att byggnadernas utseende och karaktär inte förvanskas. Genom flytten av Linneförrådet och byggandet av en stor ny volym på detta område förvanskas obestridligen området på ett sådant sätt att det negativt påverkar hur byggnadernas utseende och karaktär uppfattas.

Punkterna 1)-3) innebär betydande förändringar, liktydigt med skador på byggnadsminnet.

- 4) "Om ändring i strid mot byggnadsminnet finnes nödvändigt för att byggnaderna ska vara till nytta eller om sådan förändring eljest kan anses påkallad av särskilda skäl, får länsstyrelsen enligt § 3 lagen om byggnadsminnen meddela tillstånd härtill." Någon utredning av nyttan eller de särskilda skälen är inte gjord.

Solna stads föreslagna detaljplan för en mycket stor tillbyggnad till Stallmästaregården förändrar fullständigt karaktären på anläggningen och skadar därmed byggnadsminnet. Byggnadsminnet har tidigare utsatts för stor påverkan då en stor tillbyggnad mot Uppsalavägen gjordes för 17 år sedan. Den tillbyggnaden kan ändå sägas någorlunda respektera byggnadsminnet genom att arkitekturen ansluter till de ursprungliga byggnaderna och förlades till baksidan så att det huvudsakliga intrycket av lantligt utvårdshus inte skadades. Den nu föreslagna tillbyggnaden är däremot en anspråksfull modern byggnad som häver sig ett par meter över de låga originalbyggnaderna och gör allt för att synas. Tillsammans med den tidigare tillbyggnaden avskärmar den nu föreslagna tillbyggnaden Stallmästaregården helt från Annerovägen. Det ursprungliga vårdshusets låga byggnader ger från sjösidan ett mycket lantligt intryck, trots att strax bakom den östra delen en järnvägsbank reser sig. Men den är diskret och låter istället de befintliga byggnaderna framträda. Möjligheter finns att förstärka det lantliga intrycket och byggnadsminnets värde genom att i stället göra fonden bakom östra delen grön genom trädplantering längs järnvägsbanken. Tre stora träd kommer nu i stället att tas ned för att ge plats åt nybygget.

Den bakomliggande Antikvariska förundersökningen är förtjänstfull. Den visar hur väl man genom århundrandena vårdat sig om gården och tagit dess stora värde till vara. Tidigare tillbyggnader har visat hänsyn till de äldre byggnaderna. Domänverket utförde en större om- och tillbyggnad av Tingshuset 1952-56. En terrass med underliggande personalutrymmen i souterräng byggdes och kontorsrum inreddes i Tingshusets övervåning. Dessa tillskott underordnar sig fullständigt de äldre byggnaderna. (Se bild s. 20 i den antikvariska förundersökningen). Tillbyggnaden av hotelldelen år 2000 är den största förändring som gjorts. Den ansluter till den historiska dispositionen av området, med tillbyggnader i sydväst, inramande en trädgård. Den ersatte den tidigare Hagaverandan, även kallad Lilla Stallis. Den nya hotelldelens formspråk ansluter till de äldre byggnadernas formspråk.

Denna tillbyggnad blev för hög, när den förverkligades, men underordnar den sig de äldre byggnaderna.

Den nu föreslagna stora, nya byggnadskroppen placerar sig helt annorlunda och har ett starkt avvikande formspråk. Det framgår mycket tydligt av den Antikvariska konsekvensanalysen. Norrifrån över Stallmästareviken förändras anblicken av Stallmästaregården starkt (vyerna 1-4). Den nya byggnaden fyller ut synfältet öster om Tingshuset och dominerar fullständigt bilden – själva Stallmästaregården upphör att utgöra blickfång. Även söderifrån, sett från Tullhusen och under Värtabanan (vyerna 5a och 5b), försvinner upplevelsen av de nätta, friliggande byggnaderna för att ersättas av en kompakt vägg. Endast i vy 6, från höjden på andra sidan Uppsalavägen, är anblicken av Stallmästaregården någorlunda oförändrad. Allt detta framgår med all önskvärd tydlighet av den antikvariska konsekvensanalysens jämförande foton och siluettbilder.

Den antikvariska konsekvensanalysen är föredömligt gjord, vad gäller illustrationer av siktlinjer. Men dess slutsatser strider direkt mot det framtagna materialet. Det är obegripligt att den antikvariska konsekvensanalysen kan komma fram till slutsatsen att planförslaget inte innebär förvanskning av bebyggelseområdet, ej heller innebär påtaglig skada på det historiska landskapets kulturvärden och är förenligt med varsamhetskrav i PBL.

Det finns en försiktighet i formuleringarna som varslar om att den antikvariska expertisen insett det problematiska i förslaget. Dels vidgår man att "den nya byggnaden blir alltför framträdande i siktlinjer och som nytt fondmotiv" och skriver försiktigtvis att "Planförslaget för Stallmästaregården bedöms till sin princip vara möjligt ur kulturhistoriskt hänseende." För att väga upp de negativa konsekvenserna åberopar man positiva: "De positiva konsekvenserna av planförslaget överstiga de negativa." (Antikvarisk konsekvensanalys, s.2). Enligt lagen (MB 4 kap. 7 §) får en åtgärd vidtas om den inte förorsakar skador på det historiska landskapets natur- och kulturvärden – det gäller oavsett om åtgärden också medför positiva effekter.

Förutom byggnadsminne och nationalstadspark ingår Stallmästaregården i riksintresset Solna AB37. Om detta skrivs i MKB följande:

"Riksintresset Solna AB37 omfattar den samlade kulturmiljön på västra sidan av Brunnsviken, från Stallmästaregården och Hagaparken till Ulriksdals slottsanläggning och Solna kyrka. Kulturlandskapet är mycket komplext med ett tidsdjup tillbaka till forntid och Sveriges kristnande fram till 1900-talets kraftiga expansion i Solna. Stallmästaregården utgör uttryck för riksintresset, som en närmiljö till slottsanläggningen vid Haga och Hagaparken. Stallmästaregården är ett fondmotiv i siktlinje från Hagaparken i enlighet med det engelska landskapsparcsidealet. Detta går att utläsa av Magnus Pipers

ursprungliga generalplan för parken. Stallmästaregården är även utpekad som uttryck för riksintresset som stockholmstraktens äldsta utvårdshus och koppling till Karlbergs slottsmiljö.”

Det är inte många miljöer och enskilda byggnader i Sverige som har ett större kulturhistoriskt värde och ett starkare skydd.

Solnas fördjupade översiktsplan för Nationalstadsparken

Den fördjupade översiktsplanen för Solnas del av Kungliga nationalstadsparken gör det mycket tydligt att Stallmästaregården och miljön runt den är mycket känslig och ges ett starkt skydd mot ovarsamma förändringar.

Den fördjupade översiktsplanen från 2008 fastslår att Stallmästaregården är av högsta kulturhistoriska värde. Där har sedan 1600-talet bedrivits värdshusrörelse utan avbrott fram till vår tid. (s.47) Hela Hagaparken är ett statligt byggnadsminne och Stallmästaregården är ett enskilt byggnadsminne, fastställt 1985. (s.47) Vidare sägs: Förutsättningar för fortsatt värdshusrörelse i Stallmästaregården ska upprätthållas. (s.47)

Planbeskrivningen understryker den fördjupade översiktsplanens värdering: ” Anläggningen bildar en sammanhållen och enhetlig miljö där den historiska funktionen av värdshus på landet är tydligt avläsbar trots det moderna samhällets avtryck i närmiljön.”

I den fördjupade översiktsplanen fastslås: ”Endast *mindre* [vår kursiv.], nya byggnader och anläggningar för kultur- och friluftslivsändamål och för områdets drift [hela Hagaparken] får byggas.” (s.47) Vidare: ”Nya byggnader och anläggningar ska vara väl anpassade till natur och *befintlig* [vår kursiv.] bebyggelse.” (s. 39)

”Hänsynen till kultur- och naturvärden innebär att möjligheterna till nybebyggelse är begränsade. Intrång i parklandskap och naturmiljö får inte ske. Nya byggnader och anläggningar ska vara väl anpassade till natur och befintlig bebyggelse. Karaktären av hus i park ska bibehållas vid förtätning inom bebyggelseområden med parkkaraktär.” (s.39)

Möjligheten att i *mycket begränsad omfattning* [vår kurs.] komplettera med nya byggnader inom redan bebyggda områden gäller endast för verksamheter som etablerats där innan lagen om Nationalstadsparken trädde ikraft 1995. Sammanbyggande, tillbyggnader och bebyggande av gröna ytor mellan husen får således inte medföra att karaktären av byggnader i park successivt övergår till tät bebyggelse med blott rester av park. (s.40)

Den mycket stora tillbyggnad som detaljplaneförslaget medger strider således i flera avseenden mot den fördjupade översiktsplanen och bör också av den anledningen inte medges.

Kommuniceringen av avvikelsen från översiktsplanen (den fördjupade) har inte skett i överensstämmelse med lagen (1977:564). Några skäl att avvika från översiktsplanen har inte

presterats, annat än "att säkra värdshusrörelsen". Inga belägg för detta behov har givits. Tillbyggnaden avser inte värdshusrörelsen utan hotell och konferens, vilket är något annat.

Miljökonsekvensbeskrivningen

MKB fastslår att detaljplanen "medför både positiva och negativa effekter för nationalstadsparken" (s.4). Därmed är saken avgjord: detaljplanen strider mot MB 4 kap. 7 § eftersom den har negativa effekter på nationalstadsparken.

Skadorna på byggnadsminnet och Nationalstadsparkens kulturvärden belyses ofullständigt i MKB. Bristen på bildmaterial är iögonfallande. Endast två bilder, som genom att vara otydliga försöker tona ned inverkan av den nya byggnaden, återfinns i miljökonsekvensbeskrivningen. För att få ett bättre underlag måste man gå till den Antikvariska konsekvensanalysen. Där finns bilder – före och efter – som tydligt visar den förödande inverkan som den nya byggnaden får på anblicken av Stallmästaregården. I stället för det gamla värdshuset vid Stallmästareviken fylls bilden av en stor, gul byggnad som fullständigt förtar den historiska scenen. Referensen till Koppartälten är enbart löjeväckande. (Se den Antikvariska konsekvensanalysens illustrationer på s. 8-11). Inte bara det att den nya byggnaden lyfter sig över de gamla byggnaderna, den skjuter också ut kraftigt åt öster. Den förändrar därigenom hela intrycket av ett värdshus i lantlig miljö – den diskreta och i huvudsak gröna järnvägsbanken och de stora träden i fonden ersätts av en stor, oformlig byggnad.

Enligt planbeskrivningen: "De högväxta träden inom området bildar en grön fond mot Brunnsviken. Träden råder idag över bebyggelsen och trots den enkla parkstrukturen uppnås en stark grön front mot vattnet. Denna fond bidrar till att Stallmästaregården visuellt läses ihop med de angränsande landskapsrummen - en pedagogisk och även estetiskt mycket viktig funktion för vattenrummet. Detta uttryck bör bevaras i en framtida utveckling av området." Förslaget till detaljplan bevarar inte detta uttryck utan ramponerar det dels genom att ta bort tre stora träd i fonden, dels genom att resa en betydligt större byggnad än de befintliga husen bakom dessa. Inplaceringen i landskapet går därmed förlorad.

Om detta säger MKB följande: "Detaljplanen medför även ett förtydligat och förbättrat skydd för av de kulturhistoriska och landskapliga värdena vid Stallmästaregården, särskilt för trädgårds- och parkmiljön." Det är obegripligt hur man kan få omintetgörandet av Stallmästaregårdens inplacering i landskapet som ett mindre utvärdshus till "ett förtydligat och förbättrat skydd av de kulturhistoriska och landskapliga värdena..." Särskilt som man strax därefter säger: "Planen medger en ny byggrätt som bedöms medföra negativ påverkan på bebyggelsemiljön och kulturlandskapet kring Brunnsviken." (s.4)

För att komma fram till att den "tilltänkta detaljplanen [väntas] medföra liten till måttlig negativ konsekvens för kulturmiljö och landskapsbild" anför MKB de mycket omfattande byggnationerna i Hagastaden. Alltså genom att relativisera skadan – som medges – försöker man tona ned den. Det är ett juridiskt ohållbart sätt att resonera. Skadan erkänns. Att andra aktörer utanför parken påverkar landskapet kan inte tas till intäkt för att bortdefiniera den.

Inverkan på riksintresset Solna AB37 bedöms på följande sätt:

"Den föreslagna volymen kommer därför oundvikligen att påverka Stallmästaregården som fondmotiv från Hagaparken och Brunnsviken. Omfattningen av påverkan är beroende av den nya byggnadens gestaltning då denna framträder tydligt bland Stallmästaregårdens samlade bebyggelse.

Tillägg i bebyggelsemiljön medför i föreslagen omfattning att Stallmästaregårdens karaktär kommer att förändras, då den i mindre grad kommer att präglas av den historiska bebyggelsen.” (s.20)

Denna grava iakttagelse bortdefinieras på ett annat sätt: ”Med en gestaltning som underordnar sig den befintliga bebyggelsens gestaltning och karaktär kan påverkan minska.... därmed en liten till måttlig negativ påverkan på riksintressets uttryck.” (s.21) Gestaltningen ”kan”, men har inte underordnat sig den befintliga bebyggelsen. Hur kan man då komma fram till slutsatsen om ”liten till måttlig negativ påverkan”?

En MKB ska innehålla såväl ett nollalternativ som andra rimliga alternativ med hänsyn till syftet med planen. Nollalternativet beskrivs positivt i alla avseenden som gäller kulturmiljö, vilken är den viktigaste aspekten, utom vad gäller säkrandet av den fortsatta värdshusverksamheten.

Risken att Stallmästaregården ska upphöra som värdshus måste vara mycket liten – men visst kan verksamheten misskötas, så att verksamheten tillfälligt upphör och tvingas byta ägare. Värdshuset ligger nära innerstaden i en vacker miljö och har långa anor. Den växande Hagastaden kommer att öka besöksstrycket i området, vilket även planförfattarna noterar. Stallmästaregården har oändligt mycket bättre förutsättningar än de flesta andra krogar i stan att frodas. Därför är alla försök att motivera behov att göra avsteg från byggnadsminne och att av kulturhistoriska skäl säkra värdshusverksamheten för att få expandera hotellverksamheten svepskäl, som inte kan godtas.

En alternativ utbyggnad borde ha presenterats och miljöbedömts för att kunna jämföras med förslaget. Ett rimligt sådant alternativ vore en byggnad som underordnar sig Stallmästaregårdens gamla byggnader, som inte reser sig över dessa och som i färg, form och materialval stämmer överens med de gamla byggnaderna. Den kunde ha förlagts längre ifrån de gamla byggnaderna för att inte dölja dessa för den som närmar sig Stallmästaregården från Annerovägen eller störa anblicken kring Brunnsviken. Utrymme kommer att beredas genom Uppsalavägens kommande förskjutning mot väster.

Såväl nollalternativ som ett annat förslag skulle vid en systematisk jämförelse med det liggande förslaget ha visat sig överlägsna detta. Någon sådan systematisk jämförelse görs inte. Bristerna i MKB är i sig grund för att inte godkänna planen.

Strandskydd

I planbeskrivningen anges att strandskyddet endast gäller 100 m från Brunnsvikens strandlinje, i strid med den fördjupade översiktsplanens 300 meter (s. 30). Strandskyddet skulle således ha ändrats av länsstyrelsen efter den fördjupade översiktsplanens antagande. Dock utan att överge strandskyddet helt och hållet. 100 meter omfattar mer än väl detaljplanens område. Att man vid ändringen bibehöll strandskyddet upp till 100 meter måste ses som en stark indikation på strandskyddets mycket stora betydelse i Brunnsvikenområdet och i Hagaparken. Inramningen av Brunnsviken är mycket väsentlig för upplevelsen av det historiska landskapet, vilket väl motiverar förbud för nya byggnader längs

strandlinjen. Den antikvariska konsekvensanalysens illustrationer vittnar tydligt om detta. Strandskyddet ska således inte upphävas.

Avslutning

Planförslag och MKB uppfyller inte de krav man kan ställa på ett sakligt underlag. Förskönande omskrivningar, påståenden utan belägg, slutsatser som inte stöds av underliggande material karakteriserar det material som medborgarna erhåller för sitt ställningstagande.

Planbeskrivningen är inte neutral beskrivning utan en säljbroschyr för ett bestämt förslag. Det kan inte vara Solna kommuns, dess byggnadsnämnds eller dess tjänstemäns uppgift att marknadsföra ett privat fastighetsföretags projekt. Värdeladdade ord avlöser varandra i en strid ström: "...blir Stallmästaregården som helhet mer samlad", "mötet mellan området trädgård och Brunnsviken förbättras", "...dess identitet i i södra Brunnsvikens landskap förstärks", "...en öppen inbjudande karaktär", "...textilt illusionstrick, men ger också spänst och lätthet" (s.6) "...en mer utvecklad, historiskt förankrad och mer kvalitativ utemiljö värdig den Kungliga nationalstadsparken" (s. 9)

Osanna påstående tillåts i planbeskrivningen: "Planförslaget är avvägt för att göra så liten inverkan som möjligt på befintlig vegetation." Det kan inte sägas gälla eftersom tre stora träd vid banvallen kommer att tas ned och att banvallen som har potential att utgöra en grön fond kommer att täckas av ny bebyggelse. Det är fullt möjligt att placera en byggnad på ett sätt som inverkar mindre på befintlig vegetation.

Ett påstående som planförfattarna inte gör minsta försök att belägga är att den föreslagna utbyggnaden är nödvändig för att Stallmästaregården ska överleva som värdshus. Det är svårt att förstå att kommunen tar så lättvindigt på lagarna.

Richard Murray

Märtha Angert Lilliestråle

Förbundet för Ekoparken

Haga Brunnsvikens Vänner